

Sygn. akt V CSK 559/13

POSTANOWIENIE

Dnia 6 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku J. Ś.
przy uczestnictwie T. [...] S.A. w K.
o ustanowienie drogi koniecznej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 czerwca 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczynie od postanowienia Sądu
Okręgowego w W.
z dnia 25 marca 2013 r., sygn. akt II Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od wnioskodawczynie na rzecz uczestnika postępowania
kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Wnioskodawczyni uzasadniła wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania występowaniem w sprawie sześciu istotnych zagadnień prawnych, dotyczących - negowanej przez nią - dopuszczalności zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej służebności przesyłu.

Wniosek ten nie zasługiwał na uwzględnienie.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ §1 pkt 1 k.p.c. jest objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy zagadnienie nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Zagadnienia wskazane we wniosku skarżącej nie spełniają tych wymagań. Według ugruntowanego orzecznictwa, dopuszczalne jest, w takich okolicznościach jak występujące w sprawie, nabycie przez zasiedzenia służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu (zob. w szczególności orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia: 7 października 2008 r., III CZP 89/08, 11 grudnia 2008 r., II CSK 314/08, 16 stycznia 2013 r., II CSK 289/12, 6 lutego 2013 r., V CSK 129/12).

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął stosownie do art. 520 § 3 k.p.c. w związku z § 7 pkt 3 i § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2013. 461).